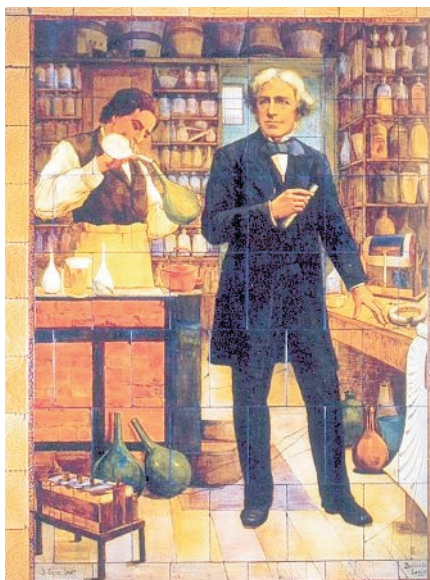

Droga Michaela Faradaya do sławy

Michael Faraday urodził się w 1791 (w Polsce czasy rozbiorowe, w Anglii rewolucja przemysłowa). Jeszcze za życia osiągnął sławę i mir w nauce. Jego pasja poznawcza, naukowa, upór i pracowitość przywiodły go do tej sławy. Nie miał łatwo. Rodzice, ojciec był kowalem, przed urodzeniem się Michaela osiedlili się na przedmieściu Londynu, dzisiejszej okolicy dworca kolejowego Waterloo. Wiedli pracowite i bardzo nabożne, skromne życie. W swojej początkowej szkole bynajmniej nie był celerem, nauczył się zaledwie czytać, pisać i nieco arytmetyki. W wieku 12 lat został posłany do terminu introligatorskiego, służył też jako chłopak na posyłki, roznosił klientom książki. I tu los się do niego uśmiechnął. Miał dostęp do książek, nie tylko oprawiał książki naukowe, ale i czytał je. Rozmawiał z uczonymi klientami. Uczęszczał na publiczne wykłady popularnonaukowe. W Akademii Królewskiej (*Royal Society*) w Londynie wysłuchał między innymi cyklu wykładów wygłoszonych przez słynnego chemika i wspaniałego wykładowcę Sir Davy'ego. Michael sporządził z tych wykładów dokładne notatki, opatrzył je rysunkami, oprawił i sprezentował Davy'emu. Doczekał się nagrody. Profesor Davy zaoferował 21-letniemu Faradayowi posadę laboranta. I taki był początek kariery naukowej jednego z największych fizyków, odkrywcy między innymi prawa nazwanego jego imieniem (jednego z dwóch, drugie prawo dotyczy elektrolizy). Dzięki znajomości tego prawa ludzkość otrzymała nie tylko opisane w tym zeszycie wykrywacze metali, ale przede wszystkim „prąd z kontaktu”, co niebawem przyspieszyło dalej rewolucję przemysłową.

Faraday z żoną w laboratorium (Źródło: Internet)

Więcej o Faradayu czytaj w dostępnym w Internecie *Fotonie* 93, Lato 2006, 30.

Z.G-M